

huiswaarts voeren betaalden 2.50 gulden per last, terwijl de uitgaande in Zeeland betaalden. Op Saba en St. Maarten stortte men wel 2 % lastgeld van uitgaande schepen, maar ontving het terug op eene verklaring van Bewindhebberen, dat het in Holland was geïnd. In 1738 waren er klachten, dat men op die terugbetaling zoo lang moest wachten, waarop de toenmalige commandeur Faesch de terugbetaling deed ook zonder die verklaring, voor wat aanging schepen, die uit de drie eilanden aanstonds naar Texel voeren. Wat weder Lindesay aangaat, met de inning der hoofd- en familiegelden had hij groote moeite, wat men in Amsterdam vreemd vond, vermits toch de thans sterke aanvoer van slaven en de toenemende handel het eiland in bloeiender staat hadden gebracht en de Comp. zich bovendien voor de versterking belangrijke uitgaven had getroost. Intusschen gaven de Heeren toch last om van 1 Januari 1728 af de invordering op zachter wijze te doen geschieden ¹⁾.

Het tegengaan van den particulieren handel stiet telkens op de grootste bezwaren. In Maart 1727 was er een verdacht schip op de ree gekomen, kapitein François van Lankveldt en daarom had Lindesay een wacht van soldaten aan boord laten gaan. Maandag den 17den, verhaalde later de matroos Henry Runnels, hadden de stuurliu, terwijl de soldaten zich in den drank hadden vergrepen, uit de achterkajuit 33 stuks slaven in een boot geladen en aan boord van de Engelsche bark de Christophels geroeid. Toen het geval ontdekt werd, liet Lindesay de slaven confiskeeren ten behoeve der Ed. Comp. met nog tegelijk ontdekte 71 olifantsanden wegende te zamen 2312 pond, en 736 pond was. Ook haalde hij aan en liet in het openbaar verkoopen een kas met bottels arak, vier dito met rooden en witten wijn en een vat tabak, op bodemerij of halfwinst aan den kapitein medegegeven door den heer P. Bouchante, koopman te Vlissingen. Kapitein en stuurlieden ontsloeg Lindesay uit den dienst met verlies hunner gage, de soldaten gingen door de spitsroeden en de adelborst Hendrik Eppen werd gedegradeerd tot gemeen soldaat. De Engelsche schipper Pantoflet en zijn stuurliu, ofschoon schuldig aan een valschen eed, kwamen er met 200 pesos boete af. De commandeur durfde hen niet harder straffen uit deze overweging, dat hun reeders dienaren des konings en van de voornaamste kooplieden op St. Christoffel waren, van welk eiland men op St. Eustatius bovendien het drinkwater betrok, zooals wij reeds

¹⁾ Heeren X aan Lindesay 29 Juli 1723, 27 Nov. 1724, 18 Sept. 1726 en 28 Oct. 1727, *Brieven* als boven op data. Kam. Amst. aan Faesch 22 Sept. 1738.